

tager man fejl, thi det er væsentlig de samme Stykker, der gentage sig. Naar Heiberg kommer saa højt op i Rækken, skyldes det nærmest Elverhøj, der er spillet i alle fem Aar; af Hostrup er kun spillet et Par Stykker, af Hertz kun tre Stykker, og af Oehlenschläger er endog kun første Del af et Stykke („Landet fundet og forsvundet“) blevet opført. Et mere afvekslende og fyldigt Repertoire af den Skat, som det kgl. Teater sidder inde med, vilde være af stor Betydning, da man ikke kan forlange, at Tilskuere og endnu mindre Abonnenter skulle føle sig tilfredse med Aar efter Aar at se de samme Skuespil, lige saa lidt som det er opmuntrende for de sceniske Kræfter — ældre som yngre — ikke at faa ny Opgaver at løse.

Naar Teaterledelsen fremhæver den Nødstilstand, i hvilken Skuespillet for Tiden er stedt paa den danske Scene, fristes man til at spørge, om dette er aldeles uforskyldt, eller om det ikke noget har sin Grund i, at Styrelsen i sine Bestræbelser for at tilfredsstille Publikum stærke Tilbøjelighed for Operaen i Tilknytning til Balletten, lægger for lidt Vægt paa at retlede det samme Publikum gennem et omhyggeligt valgt og kunstnerisk gengivet Skuespil-Repertoire, der er i Stand til at vække baade Respekt og Interesse for Skuespillet.

Udvalget har modtaget Oplysning om den finansielle Udvikling af det kgl. Teaters Drift gennem de sidst forløbne fem Aar og om, hvorledes Tantiemen er fordelt. Man har derhos søgt Oplysning om, hvilke Udgifter der gennemsnitlig hvert Aar er medgaaet til Opførelse af Operaer og af Skuespil. Disse Oplysninger have ikke kunnet gives, hvorimod man har faaet Meddelelse om, hvilke Udgifter der i de to sidste Teateraar er medgaaet til Iscenesættelse af Skuespil, Opera og Ballet; men Flertallet har den Opfattelse, at Operaen, hvortil Udgifterne til Kapellet og Balletten fortrinsvis maa henregnes, kræver den langt overvejende Del af de aarlige Udgifter, medens Skuespillet, uagtet det for Tiden fører en noget

tilbagetrukken Tilværelse, indbringer, naar Eftermiddagsforestillingerne medregnes, den overvejende Del af Teatrets aarlige Indtægt.

Hele Udvalget tilraader at indskrænke Lovens Varighed til et Tidsrum af 3 Aar, for at indrømme Ministeren en passende Frist til at overveje, hvorledes en fast og varig Ordning af Statens Forhold til det kgl. Teater heldigst kan tilvejebringes i Fremtiden. *Mindretallet* (Berntsen, Brorsen, Ingward Jensen, Nørhave, Pedersen-Nyskov, Pinstrup og Rosager) henstiller, om der ikke var Anledning til at optage Teaterkommissionens ovennævnte Forslag til en Ombygning af det kgl. Teaters nuværende Scene og Tilskuerplads, medens man bestemt maa fraraade at gaa til Opførelse af et nyt Skuespilhus. Skulde det vise sig, at det, indenfor en rimelig finansiell Ramme, fremtidigt er vanskeligt at forene de tre Kunstarter som hidtil i det nuværende Teater, maa det selvfølgelig være Skuespillet, for hvis Skyld „den danske Skueplads“ væsentligst er rejst, der maa beholde Førsterangspladsen, men da baade danske Forfattere og Komponister have skabt fortrinlige Værker med de tre Kunstarters Samvirken for Øje, forventer man, at Kirke- og Undervisningsministeren, der staaar Rigsdagen til Ansvar for en forsvarlig Ledelse af det kgl. Teaters kunstneriske og økonomiske Drift, vil finde Udvej til at overvinde Vanskelighederne og paa bedste Maade drage Omsorg for, at de tre Kunstarters Samvirken fremtidig kan fortsættes paa det nuværende Teater, og fremsætte Forslag for Rigsdagen til en endelig Ordning inden Udløbet af de følgende 3 Aar.

Udvalget har drøftet Forslag om at yde et aarligt Bidrag til Provinsteatre, men et *Flertal* (Berntsen, Bluhme, Brorsen, Jensen-Sønderup, Ingward Jensen, Nørhave, Pedersen-Nyskov, Pinstrup og Rosager) formener, at dette Spørgsmaal ikke bør finde sin Afgørelse ved denne Lov, der er rent midlertidig og kun gældende for et kort, begrænset Tidsrum. Denne Sag maa — i Overensstemmelse med Folketingets Stilling ved Behandlingen af det fra Aarhus desangaaende fremsendte Andra-